

Niech się panie...

Krakowiak

sł.: Jan Korsak

muz.: Stanisław Moniuszko
oprac. na trzy głosy równe: Adam Suzin

Żywo i lekko

p 1. Niech się pa - nie stro - ją w pa - sy, w a - da - ma - szki i a - tła - sy,

p 1. Niech się pa - nie stro - ją w pa - sy, w a - da - ma - szki i a - tła - sy,

p 1. Niech się pa - nie stro - ją w pa - sy, w a - da - ma - szki i a - tła - sy,

5 *pp*

wło - sy wią - żą w zwój; u gor - se - ta kra - śne wstą - żki, u ko - szu - li

pp

wło - sy wią - żą w zwój; u gor - se - ta kra - śne wstą - żki, u ko - szu - li

pp

wło - sy wią - żą w zwój; u gor - se - ta kra - śne wstą - żki, u ko - szu - li

1. Niech się panie stroją w pasy,
w adamaszki i atłasy,
włosy wiążą w zwój;
u gorseta kraśne wstążki,
u koszuli jasne sprzączki,
to nasz cały strój, to nasz cały strój.
2. Gdy tańczę zwinna, żywa,
z wiatrem kosa moja spływa,
za mną chłopców rój.
W tańcu dłońmi lekko ściśnie,
czułym okiem na mnie błysnie
narzeczony mój, narzeczony mój.
3. Rzuci ten i ów oczyma,
nikt mi kroku nie dotrzyma,
każdy woła: „stój!”
A ja ino klasnę w ręce,
tu się mignę, tam okręcę,
taniec żywioł mój, taniec żywioł mój.